

GENRE OG LAYOUT

Du skal give din tekst et layout, der passer til tekstens genre. En teksts udseende er nemlig vigtig for, hvordan den bliver oplevet af læseren.

SKRIFTTYPE

Letlæselig skrift med fødder, fx Times New Roman, Garamond el. lign.

CAMILLA CHRISTENSEN

Søndag

SKRIFTSTØRRELSE

Brødtekst: 12 punkt, normal
Titel: 16-36 punkt, fed

LINJEAFSTAND

1 eller 1,15

MARGEN

Lige venstremargen
Harmonisk højremargen
Vælg automatisk orddeling
Husk at tjekke orddelinger

KLUMMEBREDE

Vælg en passende klummebredde, gør den evt. lidt smallere end i standartopsætningen
Bredden styres ved fastsættelse af højre- og venstremargen

AFSNIT

Opdel teksten i afsnit
Marker hovedafsnit med linjeoverspring
Marker underafsnit med et linjeindryk på 0,5 cm

DIREKTE TALE

Marker direkte tale/replikker med replikstreg eller anførelsestegn:
– Løb! råber hun
"Løb!" råber hun

me, klistrende asfalt for at nå dem, inden de drejer om hjørnet ved redskabsskuret.
Det er søndag. Verden flimrer. Hun spørger Kim, om de ikke hellere skal hente deres rulleskøjter og løbe i skolegården. Hun mener det ikke. Kim siger, at det er en god ide. Kim går også Kim.

kerungerne kommer aldrig på skolen. Rakkerne stinker, siger de. Rakkerne horer sig en masse unger til. Hun ved godt hvad hore betyder. Hun fulgte efter dem ned til hestene en dag og så Rakkerne drikker, siger de.

gå derfra, men bevæger sig ikke. Hun slipper Kims nærmere. Hun er ved at græde ligesom pigen, hun er så hurtigt de kan med hinanden i hånden. Væk fra da de spytter på jorden foran pigens fødder, spytter hun det de har sagt. Da pigen langsomt bøjer sig og tager pigens bukser, er hun ved at råbe at hun skal gøre det ikke. I stedet er det hende der tager pigens bukser i hånden, hælder lort på pigens fødder og smider bukserne op i luften. Hun er stolt af at kunne kaste så højt.

og så lidt kvalme, men ikke meget. Pigen står igen lænet op mod muren med bøjet hoved. Hun græder ikke mere. De ser på hinanden. Og så ser de på hende der også ser på pigen. De vil at hun skal finde på. Hun kan mærke det. At de vil at hun skal finde på. Men hun føler kvalmen tage til og så, pludselig en varm strøm i bukserne, ned af inderlårerne.

– Løb! råber hun.
– Løb! råber hun til din mor og sig det!
Det giver et røg i pigen. Hun ser op for første gang. Og ser på hende. Udtryksløst. Så løber hun med bar, brun ende hen ad stien, krydser gennem hullet i hækken og er væk.

Nu er det kun hende de ser på. De ser på hende på dem. De er vrede, og de er ved at finde på. Hun kan se, at hun har tisset. Ikke endnu.
Hun rækker sig langsomt baglæns. Hendes hoved vender sig for at gribe hans hånd og løber ikke mere.

Fra: Camilla Christensen, Stjernebarn, Samleren, 1996.